

M. Loto rece...

BARTHOLOMÆI
Fumi Placentini ordinis prædi-
ca. ac hæreticæ prauitatis In-
quisitoris Summa: quæ
Aurea Armilla in-
scribitur.

12

18316

BREVITER STRICTIMQUE OMNIA
continens, quæ in iure Canonico, apud Theologos, &
omnes Summas circa animarum curam dif-
fusè disperseque tractantur.

Coste dero
de hanc
70 B
ven...
Agonda
Suorum

Magnus
Lotus
Preach
ad...
Prædicator

Toleti Apud Ioannem de Ayala.

1554

Expensis Cosmæ Damiani, et Michaelis Roderic

REVERENDISSIMO D. D. CATELANO
Triuultio, Episcopo Placentino, Comitiq̄ue, frater Bartho-
lomæus Fumus, Vilauren̄. Placentinus, ordinis
Prædicatorum, ac hæreticæ pra-
uitatis Inquisitor.
S. P. D.

VMMVS ILLE RERVM OMNIVM ARTI-
fex Deus optimus, Reuerendissimæ Archimandrita noster, an-
tequam vllas conderet creaturas, in seipso sufficiens, omnē per-
fectionis plenitudinem, omnem excellentiæ gradum, omnem
denique entitatis (vt ita loquar) modum, perfectissimè comple-
tebatur. Verùm quoniam (diuo attestante Dionysio) boni na-
tura hæc est, vt sese alijs communicet, mūdum hunc multifarias rerum species
continentem, in quibus ipse orbis artifex multis modis suam ostenderet maie-
statem, plasmare decreuit. Vnde supermundanos primum illos spiritus, tribus
Hierarchijs partitos, nouē pariter ordinibus discretos protulit, in quibus in-
exhaustæ bonitatis specimen depinxit, seq; ab eisdem per intellectualem cog-
nitionem participādum exhibuit. Dehinc tornatiles cœlorum globos, radiosum
solis iubar, pallentem lunam, fulgentia astra, mirabili imposuit harmonia, quæ
omnia proprijs motibus perpetua lege, congruenter aptauit. Quatuor post-
modum finxit elementa, ignem videlicet, aerem, pontum, & aridam, in quibus
animantia quæq; præcipuè hominē ad ipsius Dei optimi imaginem formatum
collocauit. At ne miseri mortales improba vrgerentur fame, deperirentque, lu-
bricos vndis pisces, dulcia arboribus poma, virentia campis gramina produce-
re mandauit. Sicque factum est, vt mundus iste ita examussim, & perpulehrè
compactus fuerit, vt melius, rectiusque fieri nequiverit, quādoquidem superua-
caneum, vel otiosum nihil sit reperiri, neque necessariū quicquam in eo deesse
contingat. Vnde fit, vt creaturæ omnes, & quæ præsertim ratione vigent, autho-
rem suum toto virtutis conamine studeant imitari: ita siquidem vt gratiam, &
bonitatem, quam à Deo optimo gratis acceperūt, gratis impartiantur, ne cūm
extremo vitæ termino ante tremendum Dei tribunal steterint: vt quid pecu-
niam meam in sudario repositam seruaastis, audire cogantur. Igitur iuxta viriū
mearum mensuram aliquid commodi alijs afferre cupiēs, laborem hunc haud
paruum, humeris meis certè imparem, animarum me ardore stimulante, luben-
ter assumpsi. Conspiciens itaq; in enucleandis conscientiæ casibus summarum
lata volumina, perplexas materias, opinionum varias sententias, multiplices di-
stinctiones, infinitas Doctorum citationes, & prolixam disputationum seriem,
legentium animos ad nauseam prouocare, quampluresue sacerdotes disputa-
tionibus non assuetos, à veritate ieiunos relinquere, lassasq; eorum mentes cō-
fundere,

Reuerēdi pa

TRIS FRATRIS BARTHO
Iomai Fumi, Villaurēn. Placētini præ
dicatoriae familiae professoris, pra
uitatisque hereticae inquisi
toris. Aureae Armiliae
principium.

BBAS debet
innum vigesimū
quintū incēpisse,
de. generalē,
de eta. & qua.
ord. & esse præ
biter. extra. e. ti.
c. 1. & a monaste
rio, cui debet
præ esse, erigi. c.

abbatem. 18. q. 2. de eodēque monasterio,
si ibi sit persona idonea, eligi, aliās de alijs
monasterijs, eadē. q. c. quā sit, & Pa. in. c.
cum monasteriū, de elec. Non professus, vel
alterius religionis, eligi non potest, quāvis
postulari. Debet a prælato immediate su
periori confirmari, secundum Host. & ab
episcopo diocesano benedici, nec ante be
nedictionem debet ordinare. c. quoniā vide
mus. d. 69. si tamen consuetudo est quod be
nedicatur secundū quosdam.

Abbas nō potest præesse, vel pertinere si
mul ad duo monasteria, nisi vnum sit sub
alio, vel ad aliud pertineat: de relig. do. c.
vlti. fi.

Abbas potest facere, quæ ad officiū suum
pertinent, si episcopus tertio requisitus cū
humilitate, recuset eum benedicere: de sup.
negli. præ. c. 1.

Abbas non potest renunciare exēptioni
sue: de arbi. c. cum tempore.

Abbas potest absoluere monachos suos
ab omnibus peccatis, & censuris, nisi spiri
tualiter alteri de iure referuētur, secundum
Inn. in. c. nuper, de sen. ex. & Tho. in. 4. sen.
d. 18. q. 2. a. 1. q. 1. & Archie. flo. 3. parte. ti. 25.
c. 77. Pa. tamē in. c. monachi de sen. excom.
tenet cōtrarium, contra cōmunē opi. præ
dictorum, & aliorum multorum docto. Sūt

etiam inspicienda eorum priuilegia super
huiusmodi.

Abbas præbiter benedictus, vel recusa
tus ab episcopo, potest cōferre omnes ordi
nes minores in suo monasterio, & suis mo
nachis, seu illis, qui vt efficiantur monachi
illuc accesserūt, omnibus etiā sæcularibus,
super quibus habet quasi episcopale iurisdic
tionem, & etiā in alio monasterio, si est in
uitatus ab eius abbate, & illud monasteriū
sit exemptum, potest conferre, aliās non, se
cundum. d. Ant. post Host. in. c. eū cōtingat.
de eta. & qual. or. & eadem ratio est de om
nibus ordinibus minoribus secundū doc.
& præcipue Arc. in. c. quoniam. d. 69. quia
hoc priuilegium, latē interpretandum est,
quoniam alteri non præiudicat.

Abbas potest dispensare cū monachis su
per irregularitate, quā recipiendo ordines
in excommunicatione contraxerunt, facti ta
mē memoriā, vel iuris peritiā non habētes,
& factū non fuit enorme, secundum cōmu
niter doc. in alijs autem irregularitatibus
nō potest de i. c. cōmuni, secundum Pa. in
c. illorum. de sent. ex. nisi expresse ius cōmu
ne concedat. Potest etiam dispensare in vo
tis ante religionis ingressum factis, secun
dum Glo. in. c. noluit. 33. q. 3. facta verō in re
ligione, irritare, & annullare. infra votū. 7.
& 9. Sunt tamen vidēda eorū priuilegia su
per absoluteione, quia multa habent, sed de
iure communi hæc dicta sunt.

Abbas potest cōsecrare ecclesias, vel alta
re: cimiterium recōciliare, consecrare oleū
ad infirmos, benedicere moniales, consecra
re corporalia, benedicere vestes, & vasa, ca
lices & omnia, quæ ad dei cultū approprian
tur, si habeat à papa ex commissione, vel ex
iure, vel ex priuilegio, vel ex consuetudine
scita, & approbata per papam, quia hæc nō
habēt actum immediate circa corpus Chri
sti verum, sed circa corpus mysticum, ideo
per papam possunt sacerdoti committi, quia
non sunt stricti ordinis episcopalis. Non ta
men potest ex commissione papæ, ordines sa
cros conferre, quia hoc circa corpus Christi
verū, vel circa eius materiā, actum habet im
mediate, & est stricti ordinis episcopalis.
Hæc eliciuntur ex. S. Tho. 4. sen. d. 7. q. 3. a.

re ad restitutionem dotis, si vir accusatur propter maleficium, maximè cum peruenitur ad distractionem bonorum, & ubi matrimonium venit separandum quo ad thorum. c. 1. de dote post di. nu.

Vxor habens virum prodigum potest abscondere de bonis eius, & non obedire ei in hoc, quia agit negotiū eius si sit in bona fide. Idē quādo est lusor, & huiusmodi. Prudēter enim agit mariti bona conseruans.

Vxor (vt colligitur ex not. in. c. si quis necessitate. 34. q. 2.) tenetur sequi virum, si vir transferat domicilium, nisi fecisset pactum, de non transeundo, nisi post pactum aliqua necessitas aduenerit, quæ impediret maritum ibi manere, tunc tenetur sequi eum, nec obstat, ar. c. vnaqueque. 33. q. 2. Si verò non transfertur domicilium, non tenetur sequi, secundum Hostien. neque si est vagabundus, secundum glo. in. d. c. vnaquæque, nisi sciens eum

vagabundum contraxerit, quia tunc tenetur, nisi ex causa inhonesta esset vagabundus, vel si vellet eam ad peccatū trahere, vel esset imminens vitæ periculū, tunc non tenetur sequi, vt sentit glo. in. d. c. si quis.

Quid si vxor esset infirma infirmitate perpetua, taliter quòd nunquam posset reddere debitū marito, sine periculo vitæ, vel grauis infirmitatis, ita vxoris sicut mariti? dico q. secundum Tho. Cai. debent ambo seruare continentiam, nec commiscere adinuicē, exponendo se ipsos periculo mortis, vel grauis infirmitatis, supra, debitum. §. 3.

Auræ Armillæ Reuerendi patris fratris Bartholomei Fumi Villaurer. Placentini, Prædicatoriæ familiaris professoris, hereticæque prauitatis Inquisitoris terminus.

L A V S D E O

E X C V S S V M T O L E T I

A P V D I O A N N E M

D E A Y A L A .

1 5 5 4 .

Esse summa de libro de hoc anno 1554